

Když melodie dospěje k posledním dunivým tónům, Norah znovu zvedne ruku a hudba utichne.

Je to poprvé, co celý orchestr výská, křičí a dupe spolu s publikem.

Znovu slyšely něco tak magického, že se jim nedostává slov.

Norah se otočí a vidí, že i kapitán Seki a Ah Fat jsou na nohou a nadšeně tleskají.

Aplaus trvá celou věčnost, potom Margaret zahájí zpěv státní hymny, a zatímco ženy zůstanou stát, Seki a Ah Fat se posadí.

Po odzpívání Land of Hope and Glory ženy vědí, že mají zůstat na svých místech, dokud Seki neodejde. Kapitán konečně vstane, rozhlédne se, prohodí něco k Ah Fatovi a kývne směrem k Margaret.

„Je to vše?“ zeptá se tlumočnick.

„Ano, pro dnešek je konec.“

Ah Fat znovu promluví se Sekim.

„Kapitán Seki říká, že by chtěl, abyste zazpívaly nějakou japonskou píseň. Jakoukoli, ale musí být japonská.“

Margaret si zavolá Noru a poví jí, co se od nich chce. Vymění si několik slov a pak se Margaret obrátí zpátky ke kapitánovi. S milým úsměvem se omluví, že žádné japonské písně neznají.

Ah Fat přetlumočí odpověď Sekimu a znovu s ním chvíli rozmlouvá. Potom se obrátí k ženám:

„Kapitán Seki chce, abyste se naučily japonskou skladbu a předvedly mu ji zítra večer.“

„To ne!“ vyjekne Norah. „Jak to máme stihnout?“

Seki zaznamená prudkou reakci Nořiny a začne křičet. Ah Fat překládá jeho slova.

„Naučíte se japonskou skladbu, nebo vás potrestá,“ řekne a ukáže na Noru.

„Prosím, vyřídte kapitánovi, že i kdybych nějakou japonskou hudbu znala, nebudu nutit svůj sbor, aby ji zpíval. Na tom si trvám.“

Ah Fat přetlumočí odpověď Sekimu, ten ještě chvíli něco vykřikuje, pak se otočí a odejde. Japonští vojáci ho kvapně následují.

„Co říkal?“ ptá se Margaret.

Ah Fat ukáže na Noru a odpoví: „Má se sem vrátit zítra ráno. Jen ona.“

Po tlumočnickově odchodu Noru ihned obklopí ostatní dívky. Nabízejí, že se pokusí objevit nějakou japonskou skladbu.

„Ne. Děkuji, ale ne, japonsky pro ně zpívat nebudeme. Nemůžeme jim bránit, aby chodili na naše koncerty, ale nebudeme zpívat pro ně. A prosím vás, abyste mě v tom podpořily.“

„Ale on tě potrestá. Kdo ví, co ti může provést,“ strachuje se Margaret.

Ena obejme svou sestru kolem ramen. „Myslím, že to Norah ví a nezáleží jí na tom. Musíme respektovat její přání.“

Další ráno Norah s polovinou tábora za zády dojde na centrální shromaždiště, kde už na ni čekají Seki a Ah Fat.

„Budete zpívat japonskou hudbu?“ zeptá se tlumočnick.

„Ne.“

Seki vztekle škubne pažemi, jako by chtěl udeřit pěstmi do země. Noře nikdo nemusí říkat, co má dělat; stojí hrdě vzpřímená, s pažemi podél těla, dívá se přímo před sebe.

„Nepřesvědčilaš ji, aby si to rozmyslela?“ zeptá se Nesta Margaret. Obě ženy přišly svou kamarádku podpořit.

„Nesnažila jsem se.“

Zatímco Seki odchází, Ah Fat zavolá na ostatní ženy: „Držte se od ní dál. Kdo se k ní přiblíží, bude potrestán. Rozumíte?“

Norah se usměje a rozhlédne se po okolních přítelkyních: „Vraťte se do svých domů a schovejte se před sluníčkem. Já to zvládnu.“

Většina žen váhavě odejde. Ena, Margaret a celý čtyřiačtyřicetičlenný orchestr zůstanou.

„Nechám tu celý den jednu sestru, aby jí pomohla, když bude potřeba,“ zašeptá Nesta Margaret.

Slunce nemilosrdně praží, jako by jeho jediným zájmem bylo srazit Noru na kolena. Hrdá žena vrávorá, kymácí se, ale zůstane na nohou.

„Ne, Eno!“ Nesta chytí Enu kolem pasu, aby jí zabránila utíkat k Noře.

Odpolední slunce je neúprosné.

Ena jí ochabne v náruči. „Já vím, já vím,“ vzlyká.

„Když za ní půjdeš, všechny nás zbijí. Mysli na to. Jedna z vás se musí pořád starat o June,“ přesvědčuje Nesta Enu a pustí ji. „Kde je vlastně teď?“

„Je s Holanďankami,“ odpoví Ena. „Nechtěla jsem, aby Noru viděla takhle.“

„Nebo tebe,“ dodá Nesta se smutným úsměvem.

Vojáci se schovávají ve stínu. Opodál stojí vždy dvě sestry, připravené zasáhnout, kdyby Nořin stav začal být životu nebezpečný. Když se Norah s lapáním po dechu zlomí v pase, Ena to nevydrží a osloví jednoho z vojáků.

„Nechte ji jít,“ žadoní. „Prosím vás, je to moje sestra a vy ji zabijíte.“

Za svou snahu si vyslouží prudkou ránu do obličeje, která ji srazí na zem. Audrey je hned u ní a pomáhá jí vstát.

Norah zvedne hlavu, pomalu, s námahou se narovná a pokusí se usmát rozpraskanými, spálenými rty. Naznačí ústy sestře: „To je dobré, to je dobré.“

Když se slunce přehoupne za kopec, přijde k Noře Ah Fat.

„Teď můžete jít.“

Nestačí se ani otočit, než se Norah zhroutí na zem. Nesta se k ní rozběhne, doprovázená Enou a Audrey a sestrami Betty a Jean.

„Nech ji chvílku,“ napomene Nesta Enu, která se snaží vytáhnout sestru na nohy. „Musíme ji prohlédnout a dostat do ní trochu vody.“

Audrey už má připravený kbelík vody, malý plechový hrnek a čistý hadr.

„Opatrně ji posad,“ instruuje Nesta Enu.

Ena se posadí za svou sestru, něžně si ji přitáhne do náruče a opře její tělo o své. Nesta vezme hadr a polije ho trochou vody. Položí ho Noře na čelo, Jean jí nakloní hlavu a pomalu jí kape do úst vodu. Norah lapá ústy po vodě, ale Jean odtáhne ruku s hrnkem.

„Pomalů, Noro, jen pomalů. Už to bude dobré.“

Objeví se Margaret a něžně vezme Noru za ruku.

Norah se na ni slabě usměje: „Nemohla jsem je nechat vyhrát.“

Margaret vzlyká. „Ach, moje drahé děvče, moje milovaná holčičko.“

„Ráno jsem se probudila, Margaret, a večer půjdu spát a zítra ráno se probudím znovu,“ mumlá Norah.

Jak se jí pomalů vrací síly, pokusí se vstát. Ena a Nesta ji podepřou každá z jedné strany a napůl ji dovedou, napůl donesou do její chýše. U dveří je obklopí všechny ostatní obyvatelky. Každá pro ni ušetřila kousek ze své večerní porce. Nesta dojde pro trochu drahocenného červeného palmového oleje na popáleniny na Nořině obličejí a vydá jasné instrukce, aby Norah zítra celý den odpočívala.

Seki už se o japonské hudbě víckrát nezmíní.